

פועלי כל העולם זכרו את יום השבת לקדשו.

הפועל תל אביב מארחת את מכבי חיפה, מחזור 15/עופר ציטיאט

הפועל תל אביב מארחת את מכבי חיפה למשחק שעד לא מזמן היה הדבר הכי חם בליגה הזאת, חוץ ממלחמת העולם בדרכי הרבה דרמות הולידו המשחקים הטעונים בין שני המועדונים בעבר. קייסי משווה בדקה ה 90 באצטדיון קללת אליעזר, שביט מעיף את חיפה בפנדלים בדאבל, ומעל לכל, כמובן, משחק האליפות ב-86 עם גול הניצחון ההיסטורי של גילי לנדאו. הפועל באה כמו בחורה כוסית לבליינד דייט. יילך טוב? סבבה, אולי יש מה לדבר על המשחק. לא ילך? לא נורא, גם ככה לא נתנו לזה הרבה סיכוי מראש. מנגד, חיפה מגיעה לדפוק כרטיס וללכת. ניב קטן כבר לומד מיוסי בניון איך נוהגים בצד שמאל, זנדברג, טל, בוקולי וחבריהם ודאי קיבלו הזמנות למסיבת הסילבסטר של ארקדי, והראש שלהם כבר עמוק בעונה הבטה. עושה רושם שהמשחק הערב מהווה חותמת סופית לעונה המוזרה הזו, שהתחילה בקול תרועת חוצצרות וגלקטיקוס, ומסתיימת בקול ענות חלושה ופיהוק אחד גדול. גם ניצחון של הפועל לא ישנה מאומה. הפער יצטמק במעט, אך נראה כי להפועל אין את הכלים להעביר הילוך אחד קדימה ולהיכנס לסריה של ניצחונות. ובעצם, מישהו יכול להתלונן? הרי מעמנו באנו. פיללנו לניצחון בדרכי, ומשקיבלנו אחד כזה, מתוק מאין כמוהו, המלחמה על המקום השני נתפסת פתאום כשולית. שתי הקבוצות מגיעות הערב בסגל מלא. פליקס אובוקה (חייבים לשיר לו לפי "חסקה") הגיע השבוע לבומפילד, ויכול למצות את כל הכישרון הנפלא שלו תחת עינו הפוקחת של קשטן. וואליד באדיר ואליני ברדה, עבורם מהווה המשחק דרבי פרטי, הם האסים של הפועל הערב. עודף המוטיבציה שלהם יכול לתת להפועל את הפלפל וההתלהבות שלפעמים חסרים לה במשחק. תמוה, איך למשחק המרכזי של המחזור שובץ שופט כמו איתן תברזי. השולף הכי מהיר בליגה, ופוסק הפנדלים מס' 1, בטח שאינו ראוי למשחק מעין זה. לחיצה מהירה על ההדק של תברזי הערב יכולה לגמור את המשחק לכאן או לכאן, אם זה בהרחקה שטותית או פשוט איבוד רסן המשחק. באיגוד השופטים עסוקים במאבקים פנימיים, ורמת השיפוט בליגה מדרדרת מדי שבת. בדרכי נפסל גול חוקי של יבוריאן, ושופט המשחק הבזיוני מול מכבי נתניה, לירן וקסברגר, הוכנס עמוק לפריזר המקפיא בעקבות השיפוט השערורייתי שלו בקופסא. עשה לנו טובה תברזי, אל תטעה לטובתנו, גם לא לרעתנו, פשוט תן להנות מכדורגל, גם ככה בליגה שלנו מדובר באירוע נדיר. מילה לסיים: הערב נערכת מחאה חשובה מעין כמוה כנגד אלימות המשטרה. חברים, כולנו חווים, ראינו וסבלנו במישרין או בעקיפין מזרועה הארוכה והאלימה של המשטרה במגרשים. הקריבו את 10 הדקות הראשונות מהמשחק, ותנו יד להפסקת האלימות המשטרית במגרשים! יאללה הפועל!

חדשנות ונספוח: זימו בהתאוששות, יבוריאן בדה מהאגן ומטה סניי הסיר את מונמחוזו לאימון הקבוצה.

על המיאוס/אדמומי

כי תכל'ס כבר נמאס. זה בכלל לא שאלה של מאבקי צמרת, דיבידנטיים פיננסיים או השתלבות בגביע אירופאי כזה או אחר. ההפסדים למכבי חיפה, צפיה באימפריית הטפולן של יענקל'ה שחר מנתצת לרסיסים כל שארית של גאוה אדומה מעמידה אותנו במצב שמשמיט כל עקרון ספורטיבי – ההפסדים ההולכים ונערמים בשנים האחרונות מעמידים את העבר של הפועל בסימן שאלה. אנחנו תמיד בטוחים במי שאנחנו, תמיד משוכנעים בכוחנו, בחלקנו הגדול בהיסטוריה הקטנה של הכדורגל הישראלי, אבל המאבקים מול חיפה מזכירים כוכב רוק אן רול מזדקן שלא ידע מתי לפרוש ומתקשה לשחות במים העכורים של הסלבס העכשוויים, מתקשה לסגל את גופו השבע מחומרים אסורים לתרבות הפופ של המילניום החדש. הם, כהרגלם, בטח יגידו שאנחנו "בכיינים". שלא תחשבו שמישהו סופר אתכם – אתם כלום ושום דבר, המצאה של האיטיז, כמו שירי דיסקו נעלמים שאף אחד לא שומע היום מחוץ לפאבים של רטרו במרכז תל אביב. שיחקתם על קלף ההפרטה מהמרכזים ומצאתם במקרה בעלביית קצת יותר מוצלח מהעסקונה ההסתדרותית שניהלה אותנו בשנים האחרונות. נו, ניחא. העיקר שסוף סוף מישהו באדום יחזיר את המציאות לתקנה. כי כולם יודעים, שגם היום, ממרומי גיל 60, הרולינג סטונס עדיפים על קלי קלרקסון.

נס על חלב/אורי מיזלמן

לדעתי, התחילו לשתות הפוך ואספרסו בחיפה בשנתיים האחרונות. לפעמים אתם שוכחים את זה, כי כל כמה שבועות עולה לכותרות עוד איזה חיפאי שיש לו אלבום חדש, או תערוכה אותנטית, או שהוא פתח פלאפל "שיביא לתל אביב את הטעם של חיפה והנמל". בתכל'ס הם תקועים כל כך הרבה שנים מאחורה - בהווה, בתודעה. בשניהם גם יחד. תראו איך הם מגיעים לפה. מעילי ספורט של חברות מוכרות, שמנים, רעבים(מה אתם כל כך רעבים, שעה וקצת נסיעה כולה). מתנפלים לנו על יפו בצעידה תאבת מודרנה - מודרנה אמיתית, טובה, מעודכנת, יצירתית. פוסעים מרחוב "שליבים" עם 3 חברים, מתנפלים על המאפיה ונוגסים בכמה בצק שרק אפשר.

כשאנחנו מסיימים משחק ולפעמים פוסעים ברחוב הנוראי ההוא, שכל מה שמבדיל אותו מרחוב בעזה הן סוכניות המכוניות שלו, שמעטרות את סימטת השווארמות המחליאה הזאת, אנו עושים זאת כי אנחנו אחרי 5 שעות ומשחק, כמעט תמיד הפסד, וכי עד שנחזור לתל אביב נמות. בניגוד למה שאתם חושבים, אנחנו לא מתרגשים מהאותנטיות ב77 השקלים שלכם, ומהמוכרים שמצולמים עם עידן טל, ואומרים לנו "הפועל תל אביב".

גם הגיבורים שלכם פלקטיים, לא מעניינים. חוץ מבניון, שכזכור לי לא נולד בבית חולים על הכרמל, ומיניב קטן, שאפשר להגיד עליו הרבה דברים אבל מעניין הוא לא, מה יש לכם להציע כאמירה? כעניין אנושי שיוצר את הדבר הזה שאנחנו כל כך אוהבים?

אני יודע. אתם לא באמת צריכים עניין. רפאלוב, בן בסט, סאסי, דהאן, עוד דהאן, ערן לוי, כמאל ג'ברין- הם תמצית הווייטכם. הם מה שאתם.

ג'ל בשיער, חוכמה קטנה מאוד, מעילים טובים, מכונת (חיפאים) מתעסקים כל כך הרבה בעניין הזה), לגור עם ההורים, למצוא פרוחה, בתי קפה רעים. קניון. מקומונים (די עם הבלוף הזה שלכם).

אנחנו מספרים סיפור. עומר פרץ הוא סיפור, פיני הוא סיפור, סלים הוא סיפור, ורמוט הוא סיפור. גם הזרים אצלנו מעניינים. סימרוטיץ, גאבור, דיאן, גירגי, מילאן, דניס. יש משהו במי שהם, באיך שהגיעו, בחלומות שלהם, באכזבות שלהם, בקשר עם הקהל, בהתאמה לרוח המועדון, בקליטה או בחוסר הקליטה. התרגלתם להביא זרים מפני זהבי במיליון דולר, שאין בהם סיפור. איך שלומי ארבייטמן הפסיק לעניין ברגע שנחת אצלכם? זה לא שהוא לא יהיה שחקן גדול, זה לא העניין, הוא פשוט לא מעניין.

אבל זה בסדר. תמשיכו לחשוב את כל המחשבות החכמות שלכם על "אירופה", "תרבות כדורגל" "אימפריה" והונדה. אני מסתפק במה שיש לנו.

אצלנו לא היו שרים "אליפות בלי מאמן". אנחנו יודעים להעריך את הדברים הקטנים של החיים. אצלנו מוחאים כפיים לשחקן אחרי גליץ, ולא רק אחרי גול משלושים מטר. כששחקן זר שלנו בועט לשער אחרי חצי שנה שהוא פה, זה מרגש אותנו. אצלכם אם הוא לא מעלה את מחירו ל 7 מיליון דולר זה לא מזיז לכם. חבל, אתם מפספסים פה משהו. האליפויות יגמרו מתישהו, ותישארו ריקים, חלולים.

לכו לשתות נס על חלב בבתי קפה, תחזרו לפסאז'ים, לנקודות בשקם שהיתם קונים בהן בגדים כל האיטיז. תחזרו לגדל דברים כמו זאהי ארמלי (שסיפר איך זרקתם לו לפח את ההזמנה למבחנים ביובנטוס, אירופאים שכמוכם), תגדלו אגדות אמיתיות.

אנחנו פה נעשה את שלנו בינתיים, טוב לנו עם זה. תהנו עם השירים לפני משחקים שנשמעים כמו מוזיקה במועדון חשפניות ברומניה. תהנו עם "המקומונים", תהנו עם ה"שחר דואג למכוניות לשחקנים". תחיו עם הפיקציה. בינתיים שיהיה בתאבון. טיפה סבלנות. הגלגל יתהפך חזרה. ההיסטוריה תשפוט. אצלנו הכל בסדר.

הכול אני יכול בחופש הגדול \ נופשת אדומה

היי הג'יפ – כאילו לא היו ניצחונות ברצף, כאילו הם לא היו על ה-0, כאילו לא היה דרבי בדרך, כאילו לא היינו במרחק נקודות מחיפה, כאילו אין מה להרוויח מהעונה הזו; הגענו לפנצ'ר הכמעט קבוע בקופסא. כמה מיותר, ככה צודק. הקלישיאה הותיקה מ'שירים ושערים' עובדת: כשלא מבקיעים, סופגים.

הפנצ'ר הכמעט קבוע מחזיק אותנו בצפייה שאולי הפעם... אבל לא. שוב למחוא כפיים בחוסר סיפוק לשחקנים כאילו הם ניצחו ובגלל שהם התאמצו, שוב לחזור הביתה עם תחושה שזה היה וצריך להיגמר אחרת. קבוצה עם יומרות ושאפויות, צריכה לנצח משחקים כאלה, בטח לא להפסיד אותם.

כוכב אחד לבד – אבל חייבים להרים כפיים לכוכב שביט. אכל הספדים, אמרו (גם אני) שהוא גמר, רמזו שמוטב לפנות את המקום, שכבר שלוש שנים הוא לא טוב. פתאום, משחקים ללא ספיגה וניצחונות.

פתאום, אחרי הדרבי, כולם נזכרים ומדברים על סטמפורד ברידג' נגד צ'לסי. שביט יקר: תודה שחזרת להקרין בטחון כלפי שחקני ההגנה ובעיקר כלפי אוהדיך ואוהביך. עכשיו, מצפים שתתקן את הרושם מהשער שקיבלת מעידן טל בק. אליעזר והאמת, גם מהשער שספגת ממנו בבלומפילד בעונה שעברה.

אין שלם יותר ממנו – קאלט, קאלט. אין יותר קאלט מללוות את הפועל תל אביב כדורסל בעונה הזו.

בין 20 – 16 אוהדים במקרה הטוב מגיעים למשחקי החוץ. על משחקי הבית אי אפשר לעשות ממוצע בשל היעדר ביתיות וחוסר הסכמה על המעבר ליד ושם. אני מהמתעקשים, אלה שבשבילים יש ליגה כי ככה זה, והשופט ישרוק פתיחה ועל טופס המזכירות יהיה רשום בנייר "הפועל תל אביב" וגם בעיתון וגם באינטרנט: גבירותיי ורבותי, הפועל תל אביב משחק. לא תבואו בגלל שאולי? תהרגו את הקבוצה, היא תרד בשלישית. לא איכפת לכם כי אתם רוצים שהוא ילך? תחשבו טוב אם יהיה מישהו במקומו.

טוב לכם, שילך שאול, למה מישהו מכם ישים שקל?! הפועל תל אביב משחק כל שבוע, לפעמים משחקי חוץ. יש שחקן כמו גילי, יש שחקנים כמו איגור וערן יצחק ומושון יעקובי, שאפשר להזהות איתם ולעודד אותם. ויש עכשיו את הסטלן דורון שפר, בואו, אם לא בנוקיהו בואו למשחקי חוץ.

יום שני בערב, גן נחום (היכל הספורט העירוני), נגד מכבי ראשון ז' הזדמנות מצוינת להמשיך להתחיל.

אבינועם בחור כארד - אחחח, לבייב, לבייב. לו הייתי רוטשילד, if I was a rich man, כל היום הייתי בי די במ וקונה את הפועל. או אולי את מכבי, או אולי אף אחת. מה איכפת לאפריקה ישראל, עם מיזמי בנייה בכל הארץ, כביש 6 (!) השערווריתי, קניון רמת אביב ועוד, עוד ועוד.

התחושה שהפועל היא חצ'קון על אפו של לבייב, נקודת חן על אפו של מוני הראל.

בקיצור, זו נבלה וזו טרפה. שאיפות ואתגרים הופכים אנשים ממורמרים ולאודהי הקבוצה נותר להתפלל לאלוהי לבייב, או לספסרי מוני הראל, שמי שלא יבוא יטיב עם הקבוצה ויידע גם לנהל, גם לתקשר ובעיקר להרגיע את הקהל, שתישמר רוח הפועל, הלחימה ללא פשרות בעבור כלום או כל דבר, הרצון לתת את הכול בכל דקה, בכל משחק.

משפט לסיכום : אם ברצונך להמשיך למעלה, הבקע 2.

בעד ונגד – השתלטות האפשרית של לב לבייב

בעד/מישהו החורף הוא גן עדן לטיפוסים לא סוציאליים. ככל שעולות בטור הנדסי מספר ההזמנות לאירועים משפחתיים מחוממים, כך עולה מספר התירוצים שבהם משתמשים כדי להתחמק מהאירוע המייאש, הודות לאין קץ מחלות ויראליות מידבקות. הקיץ זה האבדון – כולם בריאים, השמש בשמים, ואם הם מפעילים מזגן – לך תתחמק. בחורף מתכרבלים בפור, יוצאים חוצץ נגד כל תלאות היום-יום ומתחפרים בבינוניות, עם מרק עוף ונעלי קיפי. ככה גם המציאות של הפועל ת"א, הנתונה בחורף הקר והישן, בעוד על שאר קבוצות הליגה כבר מתרגשת שמש העמים של מהפכת האוליגרכים. המשחק הקרוב מול מכבי חיפה מעמיד את הפועל ת"א בסיטואציה הכי חורפית שאפשר. כשעסקת לב לבייב הולכת ומתברדקת, המשחק מול מכבי חיפה המשוונת מכניס את הפועל לסיטואציה החורפית והנוחה – כל תוצאה תתקבל במנוחה ובשלווה. אם ננצח, מה טוב. הדודה תשמח, תצבוט את הבקלעך, קוצ'ינו מוצ'ינו. אם לא, תמיד נוכל לתרץ – "התקציב קטן", למשל. ואם הסוגיה התקציבית לא תספיק, תמיד נוכל להעלות על נס את הניצחון בדרכי. ואם הדרכי לא מעל הכל, נוכל להגיד שמכבי חיפה מעל הליגה. איך שהוא, נתחמק, בחסות חורף הפערים.

הפועל ת"א מיצבה את עצמה בשנים האחרונות כאופוזיציה מטפולן לשלטון הירוק. אנחנו שם, אבל לא באמת שם. תצוגות האימים של הפועל בקרית-אליעזר בשנים האחרונות הן מיקרוקוסמוס לשליטה הירוקה. כמו ג'יני ירוק היוצא מתוך בקבוק הפחדים האדום, הפועל מתבטלת בפני מכבי חיפה, ומרשה את זה לעצמה בשם פערים עלומים. ומי יתלונן? הרי חורף. אבל די, נמאס. אנחנו לא רוצים את הדרך הקלה והלא מחייבת - נמאס מהבינוניות. כל עוד הפועל תישאר תחת ידיהם האמונות של מוני הראל ושחר בן-עמי, אנשים שמול בריכות הרובלים של גאידמק אין להם כלים להתמודד, נמשיך להבין שככה כדאי, שתמיד אפשר לתרץ. עבור חלק מאוהדי הפועל לבייב הוא סדין אדום – "נאבד את הזהות" הם זועקים, כאילו יש משוואה שאומרת – "דלות שווה זהות". איזו זהות? במקום קפיטליסטים בלי הרבה אמצעים נקבל קפיטליסט עשיר כקורח. אפשר לחשוב שמוני הראל ושחר בן עמי צעדו חבוקי זרועות בתהלוכות הקומסומול. אני לא רוצה את לבייב כדי להרגיש גדול, אני לא צריך את לבייב כדי לאשש בזכות תזרים מזומנים את מיקומה של הפועל בצמרת המועדונים בישראל. אנחנו זקוקים ללבייב, על אף היציאה האפשרית מתחומי שבת אחר הצהריים, כדי להעמיד את עצמנו סוף סוף בסיטואציה ראויה וטבעית לאוהדי כדורגל – שבה מאוכזבים כשמפסידיים, שבה יש על מה להלחם, ושבה יש במה לזכות. חוץ מזה, שאם ניכשל, הפעם לא צריך לתרץ – תמיד נוכל להגיד שהכל בידי שמים

נגד/red toro במהלך הקיץ החולף כל הארץ רעשה לאחר שגיאדמק הרבה להפציץ בכותרות, שבהן הבטיח כי יעשה מבית'ר אימפריה. הוא החליף את כל הצוות המקצועי של בית'ר, העיף את אוחנה ומינה את מאמן הכושר גיא עזורי למאמן. אני, כמו רבים מאיתנו, חשבתי שבית'ר הולכת להיות כמו מכבי ת"א בכדורסל. ההבדל בין ההנהלות של בית'ר ומכבי הוא שבמכבי יש דילים והסכמים שהם מעבר לכסף ובגללם באה התהילה. לעומת זאת בבית'ר הופכים את הכסף לדבר הכי חשוב בכדורגל. בהפועל שלנו נמצאת קבוצת הראל שבקיץ קנתה אותנו. אני מעדיף שקבוצת הראל תשאר, ואם יש צורך שתצטרף אליה משקיעים וספונסרים. הם הפכו את הפועל מקבוצה אפורה שאף נלחמה על ירידה, לקבוצה שכיף לבוא לראות אותה. חידשו את הסגל עם הבאת שחקנים מרעננים כמו דגו, ברדה, באדיר, אדפמי והטלאנט גילי ורמוט. מכאן אפשר להסתכל קדימה ולראות תקווה גדולה, זוהי רק ההתחלה של ההנהלה עליה חלמנו.

קבוצת הראל בנויה מאוהדי הפועל, שהם יודעים מה הדבר הטוב להפועל, ומסתכלים על הקבוצה בזווית העין של אוהד ושל מנהל כאחד. קשה לי להאמין שגיאדמק יבנה מבית'ר אימפריה, וכך גם קשה לי להאמין שאם לב לבייב אכן ירכוש אותנו הוא יוכל להביא אותנו לפסגות הגבוהות ביותר. אין לי כל התנגדות שיבוא משקיע נוסף, כזה שיתרום עשרות אלפי דולרים מכספו. אין לי התנגדות שיבואו ספונסרים מחו"ל ויאמצו את הפועל. אבל יש לי התנגדות שתבוא לקבוצה הנהלה זרה, שתחשוב כמו ארקדי גיאדמק שכסף קונה את הכל. הכסף לא הוא מה שמשחק, אלא השחקנים שנלחמים בשביל הסמל אותו הם מייצגים. אפשר להביא שחקנים גדולים, אך אסתפק בשחקן כמו גרשון או גילי ורמוט, שבאים לכל משחק במטרה אחת-לנצח. בכל יום צצה כותרת חדשה בעיתונים על משקיעים חדשים שמעוניינים לקנות קבוצה בליגת העל. הכדורגל שלנו הפך להיות שוק, ואם אכן ינסו להפוך קבוצות כמו בית'ר או מכבי נתניה לאימפריות, על המנהלים להבין שכמו שאימפריות צומחות כך גם הם נופלות. אסור לנו לחשוב מעבר לפופיק - כוכבים יש רק בשמיים, ושמות גדולים יש רק בעבר. האוטופיה שלנו צריכה להיות הפועל אליה מגיעים בשביל הסמל, ולא בשביל הכסף. אם לב לבייב ירצה לבוא אל הפועל שיבוא, אך כחלק מקבוצת הראל או כספונסר - לא כתחליף.

24 שעות 7 ימים בשבוע

פרישמן 61, תל-אביב

פקס: 077-6430241

טלפון למשלוחים חינם:

03-5236266

הצ'רפניה
פתוח גם ביום

יצורניר חורף 2005/הוועדה המארגנת

אמש, ברמלה, לעיניהם המשתאות של 400 משתתפים שחולקו ל-40 קבוצות ולעיני מספר תמהונים מקומיים שצפו בפסטיבל שהתרחש מולם בעיניים מעריצות – נערך יצורניר החורף הגדול. אז מה היה לנו? תכנים, מזימות, תלונות עקביות על שיפוט מגמתי לכאורה, ובעיקר, לפחות כך אנחנו מקווים, יום שלם של גיבוש והנאה במחירים עממיים. בשיטת הסרט הנע הוכנו במהלך שעות הבוקר המוקדמות שקדמו ליצורניר סנדביצים לפי מיטב המתכונים הסודיים של האולטרסא, חביות בירה הובאו במבצעים לוגיסטיים שלא היו מביישים חמ"לים מלחמתיים, ואפילו, בסופו של דבר, נקבעה אלופה. קבוצת "3 מפלצות" זכתה בגביע לאחר שגברה בגמר על קבוצת הפועל וותיקים בתוצאה 1-0 משערו של אחד משחקניה (אם מישהו זיהה את השחקן הוא מתבקש לשלוח אלינו מייל בהקדם האפשרי. בין הפותרים נכונה יוגרל פותה שלא ענה נכונה).

הכל התחיל קצת לפני השעה 1 בצהריים. אחרי שקבוצות האפרוחים של רמלה ובאר יעקב סיימו לבצע את זממם על כר הדשא הסינתטי במשחק שקדם ליצורניר, החל הסיפור עצמו – המגרש חולק ביד אמונה ל-4 חלקים למרות שהיו רק 6 שערים, והקבוצות התפנו להפגין כישורים וקשרים עם השופטים.

בעוד מעבר לכביש חגגו את הטורנירטיקוס במפגן של הנאה וכניעה לתכתיבי השוק ולפרסומים בעיתונות ותיבלו את האירוע בהתחככות בכוכבי הקבוצה, פעל היצורניר בצורה העממית ביותר. יו"ר הוועדה המארגנת, אחד מכותבי הפנדון הקבועים, חילק תעודות הגינות בסימו, והעניק לקפטן הקבוצה המנצחת (גם את זהותו אנחנו לא יודעים) את הגביע שנרכש במיטב הכסף יומיים לפני היצורניר.

סביר להניח שהכוכב הבא לא יצא מרמלה. הרמה, איך נאמר, הייתה די בינונית. הריאות השחורות מזפת העישון, הפיגורה לא בדיוק מה שהייתה פעם, וגם כאבי הראש הופכים את הקופסה לבלתי שמישה בעקבות הרביצה המוגברת בשמש – אבל היצורניר היה מבט סטייל מנהרת הזמן על כדורגל כמו שהוא אמור להראות – כיף אחד גדול, רצון ספורטיבי טהור, וחיבור אדוק בין מסה שונה של אנשים, מילדים בגיל בר מצווה עד מבוגרים שחצו את שנות ה-50 – אהבה להפועל, לכדורגל, ולאוהדים.

האכזבה שלי/חבר של אבי

וואליד באדיר היה במהלך פגרת הקיץ כל מה שהפועל תל אביב הייתה אמורה להיות – מתחדשת, רעננה, נמרצת, אחת שתעבור בקיץ מפולא אחד וב-80 ימי הפגרה, מסע שלם מסביב לעולם הכדורגל הישראלי – מהתחתית, אל הצמרת הגבוהה באמת, במטרה לנשל את מכבי חיפה מהתואר הקבוע.

איך נאמר, 5 חודשים מאוחר יותר – אפשר להתווכח על מידת הצלחתה של הקבוצה, אולי חיפה באמת בלתי ניתנת לעצירה עם הכלים שעומדים לרשותו של האיש והחמסה. אבל דבר אחד בטוח, האיש שהגיע מחיפה, כגושפנקא רשמית להטיית הכף מהמונופול הירוק אל עבר שאר הקבוצות, והפך את הפועל אחרי שנתיים לחלק אינטגרלי מבורסת השמות הלוהטת, נותר לוט בערפל. ורמוט מלהטט בכדור בכל משחק, אליניב ברדה עושה את שלו, ואפילו ברוך דגו הראה ניצוצות. וואליד באדיר לא נופל מרמתם הבינונית של שחקנים נוספים בסגל, אבל בהתחשב בציפיות, הוא המאכזב מכולם – כמו סרט עתיר אפקטים שמוקרן מול אולם שלם ומנומנם. הוא היה אמור להיות גדול ומסקרן הרבה יותר. וואליד באדיר הצית את החלומות של כל האוהדים האדומים – וכיום, גם אם הפועל עברה בהצלחה את מדיחת הפנים בקיץ האחרון, זה בטח לא בזכות השחקן ההוא שפעם הבקיע באולד טראפורד.

חידון טריוויה/גל סוקולובסקי

עונת 2001/2

1 – באיזו תוצאה הסתיים דרבי הליגה הראשון באותה עונה?
(א) 0-0 (ב) 1-1 (ג) 2-2 (ד) 1-0 להפועל

2 – בעונה זו, בליגה, הפועל ת"א סיימה רק משחק אחד בתוצאה 0-0, מול איזו קבוצה זה קרה?
(א) מכבי ת"א (ב) מכבי פ"ת (ג) מ.ס. אשדוד (ד) הפועל חיפה

3 – בשלב הראשון בגביע אופ"א ניצחה הפועל ת"א בבלומפילד 3-0 את אררט יירבאן. מי לא כבש שער במשחק זה?
(א) מילאן אוסטרץ (ב) אסי דומב (ג) כפיר אודי (ד) אישטוואן פישונט

4 – מי הקבוצה שאותה ניצחה הפועל ת"א בשלב הראשון בגביע המדינה?
(א) מכבי אחי נצרת (ב) מכבי קרית גת (ג) הפועל ב"ש (ד) מ.ס. אשדוד

5 – במחזור ה-14 ניצחה הפועל ת"א 1-0 בבלומפילד את בית"ר ירושלים. מי כבש את שער הנצחון?
(א) שמעון גרשון (ב) יוסי אבוקסיס (ג) סרגיי קלצ'נקו (ד) אילן בכר

6 – במחזור ה-21 ניצחה הפועל ת"א בבלומפילד 1-0 את הפועל חיפה. מי כבש את שער הנצחון?
(א) יוסי אבוקסיס (ב) פיני בלילי (ג) אילן בכר (ד) גאבור הלמאי

7 – השער האחרון באותה עונה הובקע ע"י אבי כנפו. מי בישל לו את השער?
(א) עמרי אפק (ב) יגאל אנטבי (ג) יעקב הלל (ד) ניר רחמין

8 – באיזה אופן ניצחה הפועל תל אביב בחצי גמר גביע הטוטו את בני סכין?
(א) נצחון בפנדלים (ב) נצחון אחרי 90 דקות (ג) נצחון אחרי 120 דקות (ד) נצחון בזכות שער זהב

9 – במשחקי גביע אופ"א, הפועל ת"א שיחקה רק פעם אחת את המשחק הראשון בחוץ ואת הגומלין בבית. מול איזו קבוצה זה קרה?
(א) אררט יירבאן (ב) גזיאנטפספור (ג) לוקומוטיב מוסקבה (ד) פארמה

10 – בהגרלה של משחקי גביע אופ"א, הפועל ת"א הוגרלה רק פעם אחת לשחק את המשחק הראשון בחוץ ואת הגומלין בבית. מול איזו קבוצה זה קרה?
(א) אררט יירבאן (ב) גזיאנטפספור (ג) לוקומוטיב מוסקבה (ד) פארמה

תשובות יש לשלוח לכתובת המייל: basa@ultrashapoel.com

תשובות לחידון הקודם

- 1) ד – השחקן שלא כבש שער בנצחון באשדוד הוא שמעון גרשון
- 2) א – הקבוצה אותה עברה הפועל ת"א בשלב הראשון בגביע המדינה היא מכבי רמת עמידר
- 3) ב – השחקן שערך את הופעת הבכורה שלו בחוץ נגד הפועל פ"ת הוא אבי כנפו
- 4) א – השוער שהדף את הפנדל באשדוד הוא שביט אלימלך
- 5) ג – על מנת להביע את מיכאלנקו, הפועל ת"א שיחררה את ראצ'וניצה
- 6) ג – הפועל תל אביב הודחה מגביע הטוטו על ידי בני יהודה
- 7) ד – המשחק מול בני יהודה נערך בהרצליה בגלל עונש רדיוס על כך שהקהל של הפועל פרץ לדשא בחגיגות האליפות בעונה הקודמת
- 8) ב – השער היחיד במוקדמות ליגת האלופות נכבש על ידי פיני בלילי
- 9) ג – במשחקה מול הפועל תל אביב כבשה מכבי פ"ת 3 שערים עצמיים (תומר בן יוסף, שרון צופין וואהב בריכאת)
- 10) ד – כובש שער הנצחון במשחק החוץ בנתניה הוא מילאן אוסטרץ